

2015/2233(INI)

2.12.2015

OPINIA

Komisji Gospodarczej i Monetarnej

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie zaleceń dla Komisji Europejskiej w sprawie negocjacji porozumienia w sprawie handlu usługami (TiSA)
(2015/2233(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Alessia Maria Mosca

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. występuje do Komisji z następującymi zaleceniami:
 - a. priorytetowe potraktowanie przez UE usług finansowych podczas negocjacji w sprawie TiSA, mając na uwadze, że wewnętrzny rynek na te usługi jest już w UE stosunkowo otwarty; osiągnięcie porozumienia obejmującego ambitne, lecz wyważone uregulowania i przepisy w zakresie świadczenia wszystkich rodzajów usług finansowych, w szczególności bankowych i ubezpieczeniowych, bez względu na sposób świadczenia usług i zwracając szczególną uwagę na nowe uregulowania dotyczące nowych usług; osiągnięcie porozumienia przynoszącego korzyści konsumentom europejskim, w postaci większej konwergencji regulacji finansowych, szerszego wyboru usług finansowych i lepszej ochrony konsumentów (zrozumiałe i poprawne informacje mają podstawowe znaczenie dla osiągnięcia lepszej równowagi w obliczu asymetrii informacji), i sprzyjającego długoterminowemu wzrostowi gospodarczemu, zgodnie z celami strategii Europa 2020;
 - b. zaproponowanie, aby w ramach TiSA, w obszarze usług finansowych, były wdrażane i stosowane normy międzynarodowe, aby nie podejmowano żadnych nowych zobowiązań, które mogłyby zagrozić regulacji usług finansowych w UE – poprzez zmuszenie UE do odejścia od wzmocnionych ram regulacyjnych dla sektora finansowego lub uniemożliwienie UE stosowania prawa w celu sprostania nadmiernemu podejmowaniu ryzyka przez instytucje finansowe – oraz aby organy regulacyjne UE zachowały możliwość dopuszczania na rynek lub odmowy dopuszczania istniejących lub nowych produktów finansowych ze względów ostrożnościowych, po dokładnej ocenie zagrożeń i korzyści, jakie wprowadzenie takich produktów lub usług spowodowałoby w Unii; przedstawienie wykazu zobowiązań w zakresie dostępu do rynku w oparciu o wykaz pozytywny;
 - c. zważywszy na znaczenie usług finansowych dla wzrostu i gospodarki, zezwolenie w ramach TiSA – w odpowiednich podsektorach i z wyjątkiem ograniczonych i należycie uzasadnionych zastrzeżeń – na transgraniczne świadczenie usług finansowych w UE (dla ograniczonej ilości podsektorów, takich jak reasekuracja) przez podmioty z siedzibą w państwach trzecich, w oparciu o jasne zasady i procedury zatwierdzania tychże podmiotów do świadczenia takich usług w UE i, w stosownych przypadkach, po uznaniu przez UE, że kraj pochodzenia danego podmiotu posiada egzekwowalne ramy regulacyjne i nadzorcze równoważne z zasadami UE, tak aby zagwarantować, że podmioty niepodlegające nadzorowi nie mogą prowadzić działalności w Unii, oraz aby osiągnąć równe reguły gry dla wszystkich podmiotów, niezależnie od jurysdykcji ich siedziby;
 - d. zapewnienie, że strony TiSA strony mają prawo do niestosowania klauzuli zapadkowej w odniesieniu do wrażliwych sektorów, w szczególności w odniesieniu do transgranicznych zobowiązań w zakresie usług finansowych, a tym samym do obrony stanowiska, zgodnie z którym otwarcie rynku nie uniemożliwi wprowadzania

nowych środków i dokonywania zmian istniejących przepisów krajowych ze względów ostrożnościowych i ochrony konsumentów lub ewentualnego eksterytorialnego stosowania tych przepisów;

- e. uwzględnienie specyficznych przeszkód napotykanymi przez MŚP w dziedzinie handlu i inwestycji; wspieranie mobilności i rozwoju większych przedsiębiorstw, lecz przede wszystkim MŚP i przedsiębiorców pracujących na własny rachunek poprzez wzmocnienie przepisów dotyczących sposobu IV świadczenia usług finansowych, który umożliwia czasowe przekraczanie granic wysoko wykwalifikowanym specjalistom w określonym celu, na ograniczony okres i na warunkach określonych umową i ustawodawstwem krajowym;
- f. wywieranie większego nacisku na innych partnerów negocjacyjnych w celu dalszego proponowania krajom BRICS, zwłaszcza Indiom i Brazylii, by przyłączyły się do negocjacji i przyjęły wniosek złożony przez Chiny, pod warunkiem, że Chiny będą gotowe dostosować się do ambicji poszczególnych stron, w szczególności jeśli chodzi o poziom zaproponowanych zobowiązań w zakresie dostępu do rynku i traktowania narodowego, oraz w celu uniknięcia ponownej dyskusji nad strukturą porozumienia i kluczowymi przepisami rozdziałów regulacyjnych, w sprawie których osiągnięto już porozumienie;
- g. zachęcenie nowych stron do udziału w negocjacjach nad TiSA, nawet jeżeli rozmowy już obejmują takie kraje jak UE, USA i Japonia, które są odpowiedzialne za dużą część światowego handlu usługami finansowymi; dążenie – w celu osiągnięcia bardzo istotnych wyników dla UE – do daleko idących zobowiązań (zwłaszcza dotyczących dostępu do rynku) ze strony krajów, które obecnie nie mają dwustronnych umów handlowych z UE, takich jak Australia, Nowa Zelandia, Hongkong i Tajwan, które mają bardzo ograniczone zobowiązania na szczeblu wielostronnym, jak np. Chile i Turcja, albo bardzo ograniczone dwustronne zobowiązania w dziedzinie usług finansowych, jak Meksyk;
- h. zapewnienie, aby TiSA w żaden sposób nie utrudniało programu negocjacyjnego WTO, lecz raczej wspierało cenną dyskusję dotyczącą określenia najlepszych sposobów przewyższania niepotrzebnych przeszkód handlowych dla usług finansowych oraz rozwijania najlepszych praktyk regulacyjnych dotyczących usług finansowych propagujących cele gospodarcze oraz w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także przygotowało grunt pod ich ewentualne przyjęcie na szczeblu wielostronnym, w oparciu o już istniejące przepisy na szczeblu wielostronnym;
- i. wezwanie stron negocjacji do ustanowienia dyscypliny regulacyjnej w dziedzinie usług finansowych wykraczających poza załącznik WTO do GATS w sprawie usług finansowych, który obejmuje już wszystkie strony TiSA jako członków WTO, jak również do podjęcia większych zobowiązań wykraczających poza postanowienia sui generis „Ustaleń w sprawie zobowiązań dotyczących usług finansowych”, które nie są obowiązkowe dla członków WTO, a zatem obejmują tylko bardzo ograniczoną liczbę stron TiSA; dążenie do włączenia do rozdziału TiSA dotyczącego usług finansowych ostrożnościowej klauzuli wyłączenia w oparciu o wersję uzgodnioną w umowie gospodarczo-handlowej UE-Kanada, która wzmacnia wyłączenie określone w art. 2 lit. a) załącznika do GATS w sprawie usług finansowych, które zachowuje suwerenne

prawo stron do podejmowania środków ze względów ostrożnościowych, w stopniu, w jakim środki te nie mają na celu unikania innych zobowiązań, tak aby zachować zdolność rządów do podejmowania działań niezbędnych do zachowania stabilności i integralności systemu finansowego; podjęcie działania, aby kluczowe elementy ustaleń, takie jak szczegółowe przepisy dotyczące przekazywania danych i niedyskryminacyjnego dostępu do systemów rozliczeń, zostały umieszczone w TiSA oraz poprawa treści ustaleń w celu dostosowania ich do rzeczywistego obecnego kierunku polityki UE w tych dziedzinach;

- j. ustanowienie w przepisach rozdziału dotyczącego usług finansowych rygorystycznych przepisów horyzontalnych dotyczących przejrzystości regulacyjnej, co powinno zwiększyć zdolności wszystkich zainteresowanych podmiotów do dokonania analizy ustaw, przepisów i decyzji publicznych oraz do przygotowania się do nich, a także zwiększyć zaufanie podmiotów świadczących usługi finansowe do prowadzenia działalności za granicą lub świadczenia usług na rzecz klientów z państw trzecich, bez podważania odpowiednich i ugruntowanych procesów demokratycznych, a także przedstawienie rozwiązań gwarantujących poszanowanie traktowania narodowego transgranicznych dostawców usług finansowych; podjęcie w tym celu natychmiastowych działań, aby zmniejszyć różnice między różnymi sposobami obecnego uznawania przez kraje równoważności systemów regulacyjnych i nadzorczych innych jurysdykcji, co obecnie powoduje fragmentację światowych rynków usług finansowych, poprzez osiągnięcie wspólnego stanowiska, że decyzja dotycząca równoważności powinna być wynikiem przejrzystej oceny tego, czy przepisy w każdej jurysdykcji osiągają takie same cele, oraz że choć taka decyzja powinna być następstwem wczesnych i częstych dialogów dwustronnych, to może ona być jednostronna, gdy wzajemne uznanie jest niemożliwe;
- k. dopilnowanie, by zgodnie z zasadą proporcjonalności w działaniach UE, jak określono w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Komisja nie akceptowała w ramach TiSA wymogów w zakresie przepisów krajowych, które wykraczałyby poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyżej wymienionych celów;
- l. zapewnienie, aby TiSA przyczyniało się do ograniczenia podwójnego opodatkowania i w żaden sposób nie ułatwiała oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego lub prania pieniędzy w obszarze usług finansowych, ani nie tworzyła luk prawnych, które mogą być wykorzystywane do tego rodzaju działań; zapewnienie, że TiSA zachęca swoje umawiające się strony, w szczególności cztery kraje znajdujące się również na unijnej czarnej liście rajów podatkowych, do przyjęcia i dotrzymania wspólnego standardu do wymiany informacji (CRS) OECD dotyczącego automatycznej wymiany informacji (AWI) do celów podatkowych, zaleceń OECD przeciwko erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków (BEPS) oraz globalnych norm Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy (FATF) w zakresie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu zgodnie z zaleceniem Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. dotyczącym środków mających na celu zachęcenie państw trzecich do stosowania minimalnych norm dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania¹;
- m. przyjęcie rozsądnego podejścia w odniesieniu do transgranicznych przepływów

¹ Dz.U. L 338 z 12.12.2012, s. 37.

danych finansowych, poprzez zakazanie środków bezprawnie uniemożliwiających przetwarzanie lub przekazywanie informacji finansowych z lub na terytorium danego kraju przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony danych osobowych (uznawanej za jedno z praw podstawowych zgodnie z art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), prywatności oraz poufności poszczególnych zapisów i rachunków, przyczyniając się w ten sposób do poprawy ustaleń GATS w sprawie usług finansowych; zapewnienie w związku z tym, że każde porozumienie w sprawie TiSA będzie w pełni zgodne ze zmienionym rozporządzeniem UE w sprawie ochrony danych;

- n. dopilnowanie – w odniesieniu do nabywania usług finansowych przez podmioty publiczne – aby ostatnio przyjęte unijne przepisy dotyczące zamówień publicznych były w ramach prowadzonych negocjacji objęte ochroną i wsparciem, zwłaszcza w odniesieniu do dostępu MŚP do rynku zamówień publicznych, kryteriów kwalifikowalności opierających się na najkorzystniejszym stosunku jakości do ceny zamiast najniższej ceny, rynków zarezerwowanych dla przedsiębiorstw realizujących cele gospodarki społecznej i możliwości wspierania przez organy zamawiające współpracy między społecznościami oraz utrzymywania progów dotyczących zwolnienia przetargów z przepisów unijnych i międzynarodowych;
- o. zapewnienie jak najwyższego poziomu przejrzystości, dialogu i rozliczalności podczas całego procesu negocjacji, zgodnie z obowiązkiem Komisji wynikającym z TFUE; upewnienie się, że członkowie Komisji Handlu Międzynarodowego Parlamentu Europejskiego otrzymują wszystkie dokumenty negocjacyjne związane z TiSA i że członkowie odpowiednich komisji Parlamentu Europejskiego mają dostęp do skonsolidowanych tekstów negocjacyjnych i informacji odnoszących się do ich zakresu kompetencji; zintensyfikowanie wysiłków na rzecz zapewnienia przejrzystości wobec społeczeństwa, które przybrały na sile od wyborów europejskich w 2014 r., w ramach których publikowane były dotychczas oferty dostępu do rynku UE i mandat udzielony przez Radę;
- p. jak najszybsze opublikowanie niezależnej oceny wpływu na zrównoważony rozwój oraz uaktualnienie jej po zakończeniu negocjacji;
- q. zgodnie z art. 14 i 105 TFUE, jak również protokołem 26 do TFUE, wykluczenie ze zobowiązań UE obecnych i przyszłych usług świadczonych w ogólnym interesie oraz usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (w tym m.in. wodę, zdrowie, usługi socjalne, systemy zabezpieczenia społecznego i edukację); upewnienie się, że władze europejskie, krajowe i lokalne zachowują pełne prawo do wprowadzania, przyjmowania, utrzymywania lub uchylania dowolnych środków dotyczących uruchamiania, organizacji, finansowania i świadczenia usług społecznych; stosowanie tego wyłączenia niezależnie od sposobu świadczenia i finansowania tych usług.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Data przyjęcia	1.12.2015
Wynik głosowania końcowego	+: 38 -: 14 0: 6
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Esther de Lange, Fabio De Masi, Anneliese Dodds, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Petr Ježek, Othmar Karas, Georgios Kyrtos, Werner Langen, Sander Loones, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Costas Mavrides, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Pirkko Ruohonen-Lerner, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Peter Simon, Renato Soru, Theodor Dumitru Stolojan, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni, Sotirios Zarianopoulos
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Matt Carthy, Philippe De Backer, Ashley Fox, Doru-Claudian Frunzulică, Ildikó Gáll-Pelcz, Marian Harkin, Barbara Kappel, Verónica Lope Fontagné, Paloma López Bermejo, Thomas Mann, Alessia Maria Mosca, Michel Reimon, Maria João Rodrigues
Zastępcy (art. 200 7ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Agnes Jongerius, Anneleen Van Bossuyt, Igor Šoltes